

Október 4-én, hétfőn 17 órakor Szegeden, a Somogyi-könyvtárban, az alagsori vetítőben.

Belépés díjtalan

Egy jóházból való úrifiú botladozásai a politika és az érzelmek útvesztőiben

Libik György kora (1919-1995)

Ne tagadjuk, Simone de Beauvoir könyvének címe nagy inspirációt jelentett címadáskor. És alcímében a kort is meghatároztuk, ne legyen félreértés, mely korról szól!

Igen! Arról az átkozott XX. századról.

És igen! Ha valakinek ismerősen cseng a főhős neve, az sem véletlen. Ő Szent-Györgyi Albert veje.

Libik György tipikusan annak a századnak a gyermeke, egyáltalán nem tipikus életúttal. Brassói székely-szász vér keveredik benne nagybecskereki zsidó- magyar vérrel, de a Felvidéken születik, Rózsahegyen nevelkedik és aztán teljes intenzitással Budapesten él. A jóházból való úrifiú persze elvégzi az egyetemet, motorozik, autót vezet, pilótavizsgát tesz, de mindenekelőtt síel. Hobbiból is, unalom ellen is, versenyszerűen is. Borsafüred, Tátralomnic, Mátraháza, Chamonix, és St. Moritz neki egyaránt megvoltak, olimpiai csapattag. Úgy gondolja teljes az élete.

Közben jön a háború. Német állásokat robbant, üldözötteket ment, szervezi az ellenállást. Majd hidakat épít, lelkesül az új eszméért, mérnök, igazgató, megveri az edzőtábor politikai tisztségét, lefokozott sztahanovista, újból igazgató, stb. Gyűlöli a bolsevizmust. Aztán jön 56, a forradalom, a parlamenti belső élet, a nagy találkozások. Nagy Imre, Losonczy Géza, Donáth Ferenc. A másik oldalon mondjuk Horváth Márton, Marosán György, Münnich Ferenc. Semlegességi nyilatkozat, menekülés Svédországba, új haza, új élet.

Mindezeket tetézi érzelmi botladozása: első feleség, második feleség, aztán újból az első, majd a harmadik.

Közhely: a filmeknek megvan a saját sorsuk. Ennek is. 1990-ben Radó Gyula rendező, Albert Mária riporter és Kazinczky László operatőr Rózsahegyen és Budapesten összesen vagy 20 kazettára rögzítette Libik életútját. Nagy, hosszú monológ. Évekig állt befejezetlenül és Libik úgy halt meg 1995-ben, hogy nem tudta, mi lesz portréja sorsa. Ma már megismerhetetlen okból a filmet még vágása előtt leselejtezték. És ahogy arra már láttunk példát, a nyersanyagot a film valamelyik alkotója, általában, és mint itt is, a rendezője, magához veszi, és évekig vár. Talán valaki megszólítja...

Radó Gyula kérésére 2011-ben a Szín-Tér-Kép Alapítványhoz kerültek a kazetták és araszolva, az anyagiaktól függő kis lépésekben megkezdődött az utómunka. Átírások, képek összegyűjtése, vágás stb. És harminc évvel a felvételek készítése után, 2020-ban láthatóvá vált a film...

Beszélgetőtárs Albert Mária

Operatőr Kazinczky László

Vágó Násztor Róbert

Gyártásvezető Jerk György

Producer Bubryák István

Rendező Radó Gyula